

– Și ce spun gheorghăștii dumneata că vor face când vor veni la putere?

– Ce să facă? Zic și ei că ne vor da pământ la vale. Da' ne dă oare? Dumneata n-ai auzit? Că e multă vreme de când ne păcălesc toți politicienii de la Focșani. Da' cred că tot o să ne dea odată (11.IX.1934).

Și veneau alegerile libere (p. 47):

– Ne-am dus noi la Năruja să punem votu'; când am intrat eu în cămăruța aia să votez, văd că un soldat stă lângă mine. El se uită la mine unde pun ștampila. Eu dau să pun la partidul meu, dar el îmi dă peste mână și-mi face semn să pun la guvern. Îi zic eu: „Măi, ce vrei tu de la mine? Eu pun votu' unde vreau”. Da' el spune că nu-i vinovat, cică are ordin să pună toți la guvern. Și nu m-a lăsat să pun. Îi zic: „Votezi tu și să votez și eu?” Și apoi îi zic: „Măi, fă-te și tu că nu vezi”. Da' el îmi spune: „Votează unde vrei, numai să nu știe nimeni”. Și așa am votat. Dar au fost mulți care n-au votat deloc, au votat soldații în locul lor. La alții le-a luat cărțile de alegător înainte de a veni la alegeri. Așa fac mîncătorii ca să iasă guvernul liberal” (I.D.B., 9.VII.1934).

Interveneau și agenții electorali. Iată părerile celor din Năruja asupra agenților electorali:

– Răduță Caba, în etate de 36 de ani, fost șef de bătauși în timpul alegerilor. Este bețiv tare.

– Ion Dănilă. Zis Mihai Dănilă, pădurar la stat, bea și el foarte mult, se ceartă și se bate foarte deseori. Trăiește cu mai multe femei din sat.

– Petrache Porojnicu este bețiv, dar nu stă încontinuu beat.

– Ion Bratu, dezertor în timpul războiului, ținut în închisoare la Râmnicu Sărat. Este bețiv. Când are parale, nu se lasă până nu se scutură de ele.

– Gheorghe Bușilă este artăgos și se îmbată foarte des. Ca agent electoral bătea fără alegere pe oricine întâlnea la cârciumă. (p. 58)

Și mai erau și alții: Radu Dobin, Nicu Stanciu Caloian, Stan Cârloiu, Vasile Crețu. Agenți electorali și ei. Și bețivi. Și imorali, de asemenea.

După citirea unor astfel de materiale incluse în *Manifestări politice în satul Nerej* (pp. 39-48) îmi stăruie în minte formula lui Boris Malski: „Satul Nerej este o Românie politică în miniatură”.

Septimiu Chelcea

Septimiu Chelcea

Cum să redactăm o lucrare de diplomă, o teză de doctorat, un articol științific în domeniul științelor socioumane, București, Editura Comunicare.ro, 2003, 195 p.

Față de ediția din 2000, noul ghid de redactare al profesorului Septimiu Chelcea aduce precizări utile studenților și doctoranzilor: cum să evităm plagiatul involuntar (pp. 36-40), cum să ilustrăm cu grafice textele (pp. 100-109), cum să redactăm disertațiile în acord cu rigorile stilului științific (pp. 41-58).

Materialul este reorganizat în patru capitole: Întrebări, răspunsuri posibile și un imperativ (Capitolul 1); Norme de redactare (Capitolul 2); Capcanele punctuației (Capitolul 3); Finisarea lucrării (Capitolul 4). În plus, au fost adăugate noi expresii și locuțiuni în limba latină, multe însoțite de explicații privind autorul sau contextul în care au fost scrise sau rostite. Aflăm astfel că întrebarea *Quo vadis?* – atât de frecvent reluată și azi – a fost pusă de apostolul Petru lui Iisus, că formula *Rumor semper in ambiguo* îi aparține lui Ovidiu sau că de la Aristotel curiozitatea științifică se exprimă prin întrebarea *Quid novi ex Africa?*

Dar să vedem care este – după părerea autorului – imperativul căruia trebuie să i se supună necondiționat orice om de știință, fie el tânăr sau foarte tânăr. Să nu plagiezi! – aceasta este porunca. „A plagia = a fura. Și furtul se pedepsește. Inclusiv furtul intelectual. Acest lucru trebuie să-l știe studentii din prima zi de cursuri. Să-l știe și să învețe cum

poate fi evitată acuzația de plagiat când scriu lucrări de an sau și, mai ales, când fac lucrarea de licență” (p. 36). În iunie a.c., ministrul Educației și Cercetării Științifice s-a adresat Ministerului de Interne spre a interveni pentru stoparea furtului intelectual (comerțul cu lucrări de diplomă pe *Internet*). Flagelul nu a fost stopat. Și nici studii sociologice privind „frauda academică” nu s-au întreprins. A apărut și se extinde îngrijorător „plagiatul *online*”. În legătură cu aceste aspecte lucrarea lui Septimiu Chelcea reprezintă un semnal de alarmă. În încheierea acestei prezentări, vom spune și noi ca Esop: *A bove maior discat arare minor*.

Gabriel Jderu

Marcela Rodica Luca

Personalitate și succes profesional, Brașov, Editura Universității Transilvania, 2003, 356 p.

De cele mai multe ori, tezele de doctorat autentice sunt publicate, după susținere, în edituri. Este și cazul lucrării pe care o recomandăm, în primul rând, tinerilor specialiști din domeniul științelor socioumane care sunt în căutarea unor „modele exemplare”, în sensul dat de Thomas S. Kuhn termenului de „paradigmă” (*Structura revoluțiilor științifice*, 1962/1982, București, Editura Științifică și Enciclopedică).

Dintre cele 13 capitole (grupate în două părți: *Problematika succesului profesional în psihologie* și *Aspecte ale succesului în profesiunea de inginer*), unele au o încărcătură sociologică evidentă (de exemplu, capitolul întâi, intitulat „Munca – dimensiune a existenței umane”, sau capitolul cinci, în care sunt tratate diferitele „Perspective asupra succesului”).

Autoarea are o bogată experiență de activitate psihosociologică în laboratoarele uzinale. În același timp, în ultimul deceniu a

participat la numeroase programe internaționale în domeniul formării profesionale. Este la zi cu problematica științifică în domeniu și a parcurs o bibliografie impresionantă. Fără a căuta neapărat jocuri de cuvinte, *Personalitate și succes profesional* de Marcela Rodica Luca este incontestabil un „succes profesional” al autoarei.

În *Prefață*, prof. univ. dr. Ursula Schiopu scrie: „Rezultat al unor eforturi de sinteză teoretică și al unei activități de cercetare remarcabile, lucrarea este valoroasă nu numai sub aspect științific, constituie o bogată sursă de informații pentru psihologii aflați la început de carieră și pentru publicul larg interesat de problematica reușitei profesionale. De o remarcabilă ținută științifică în conținut și prezentare, cartea cuprinde un număr impresionant de ilustrații (28 de tabele și 44 de figuri) și în anexă unele dintre instrumentele elaborate în scopul acestei cercetări” (p. VI).

În ceea ce mă privește, consider că lucrarea *Personalitate și succes profesional* se distinge în peisajul editorial actual prin tematica deosebit de relevantă din punct de vedere psihologic și sociologic. Nu există viață socială în afara muncii, iar analiza psihosociologică a factorilor de succes în profesie reprezintă o contribuție deloc neglijabilă la depășirea tranziției de la economia centralizată la economia de piață în România. Fără astfel de analize îmi este greu să văd cum va deveni funcțională economia – condiție *sine qua non* a integrării țării noastre în Comunitatea Europeană. În prezent, din varii motive, cercetările de sociologie și psihologie par că ocolesc problema centrală a vieții sociale, munca. Meritul lucrării doamnei conf. univ. dr. Marcela Rodica Luca este cu atât mai mare.

Substanța lucrării este de cea mai bună calitate, pătrunsă fiind de spirit științific nealterat. Se cuvine de remarcat și faptul că datele de cercetare științifică sunt convertite